

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 4201 van 28 november 2007
in de zaak X/IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Chinese nationaliteit, op 27 juli 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.
 - 1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 24 juli 2006, verklaarde er zich dezelfde dag vluchteling.
 - 1.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 12 juli 2007, verstuurd op 13 juli 2007.
 - 1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven: *“U verklaart afkomstig te zijn uit Kundy, Hor xiang, Purang xian, Ngari prefectuur. U zou nomade zijn. U zou een foto van de Dalai Lama gekregen hebben van een zeker X. U zou deze foto uitgeleend hebben aan uw bureu. De politie zou bij een algemene controle deze foto ontdekt hebben. Uw buurjongetje zou de politie verteld hebben dat deze foto van u afkomstig was. Uw broer zou op dat ogenblik bij uw bureu aanwezig geweest zijn. Uw broer zou u dit later verteld hebben en u aangeraden*

hebben het land te verlaten. Op 1 juni 2006 zou u uit uw dorp vertrokken zijn. Via de Nangza bergpas zou u naar Nepal gegaan zijn. U zou naar Kathmandu gegaan zijn, waar u geregistreerd zou zijn bij de Nelen Khang. Op 29 juni 2006 zou u daar ingeschreven geweest zijn. Na tien dagen zou u bij uw agent ingetrokken zijn. Daarna zou u samen met hem het vliegtuig naar Europa genomen hebben. Vervolgens zou u nog met de trein gereisd zijn naar België. Op 24 juli 2006 bent u hier aangekomen en diezelfde dag heeft u hier asiel aangevraagd.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

- 1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde Chinese nationaliteit en bijgevolg ook niet aan het asielrelaas dat hiermee onlosmakelijk verbonden is.

2. Over de ontvankelijkheid van de zaak.

- 2.1. Verwerende partij werpt de exceptie “*Fraus omnia corrumpit*” (R.v.St., nr. 116.620, 28 februari 2003; R.v.St., nr. 99.520, 5 oktober 2001; R.v.St., nr. 98.827, 12 september 2001) op, dat de openbare orde raakt. In casu stelt de bestreden beslissing vast dat verzoekende partij getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden door bij zijn asielaanvraag gebruik te maken van vervalste documenten, een identiteitskaart die verzoeker in kopie neerlegt en een attest van Nelen Khang Kathmandu. Verzoeker heeft bij zijn asielaanvraag bewust een andere identiteit en ook andere nationaliteit opgegeven. Verzoeker heeft zodoende bewust getracht de asielinstanties te misleiden (R.v.St. nr 163620 van 16/10/2006; R.v.St. nr. 156015 van 8/03/2006; R.v.St. 151121 van 9/11/2005). Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel “*Fraus omnia corrumpit*” kan geen gunstig gevolg verleend worden aan het beroep van een vreemdeling die wetens en willens bedrog pleegt bij het indienen van een asielaanvraag. Hieruit volgt dat het beroep onontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.
- 2.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing aanvoert dat verzoeker een aantal documenten neerlegt waarop onregelmatigheden werden vastgesteld. Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker gebruik maakte van een andere identiteit bij de indiening van zijn asielaanvraag. De onregelmatigheden vastgesteld op de door verzoeker aangebrachte documenten op zich zijn onvoldoende om in casu de exceptie “*fraus omnia corrumpit*” toe te passen. De exceptie wordt verworpen.

3. Over de gegrondheid van de zaak.

- 3.1. In een eerste middel, afgeleid uit een schending van de motiveringsplicht stelt verzoeker vervolging te vrezen in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Zo stelt verzoeker vooreerst dat het Commissariaat-generaal verkeerdelijk stelt dat hij over een valse “*shen fen zhen*” (identiteitskaart) beschikt waarmee hij de Belgische asielinstanties wil misleiden. Het nummer op verzoekers identiteitskaart telt namelijk vijftien cijfers eindigend met een even getal terwijl volgens de informatie van het Commissariaat-generaal alle identiteitskaarten die uitgegeven zijn na 1999 uit achttien cijfers bestaan. Volgens verzoeker is de informatie waarop de Commissaris-generaal zich baseert niet juist doordat het nummeringsstelsel verschilt van district tot district. Voorts kan verzoeker geen concretere informatie geven over de wijze waarop zijn identiteitskaart is verkregen

omdat hij een nomade is en hierdoor zijn identiteitskaart via zijn broer van de bevoegde administratie heeft verkregen. Bijgevolg is er geen sprake van ongeloofwaardigheid.

- 3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich aangaande het nummeringsstelsel van de identiteitskaarten in China beperkt tot blote beweringen waarvoor hij geen begin van bewijs aanbrengt. Verzoeker brengt geen concrete informatie aan die de vaststellingen van het CEDOCA-document en de bestreden beslissing kunnen weerleggen of ontkrachten. Verder stelt de bestreden beslissing terecht dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker als gehuwd man en als gezinshoofd niet op de hoogte is van de manier waarop een dergelijke 'shen fen zhen' zou bekomen worden. Voorts kan in het kader van documenten nog opgemerkt worden dat verzoeker de hukou noch de themto kende (gehoorverslag CGVS, p.2-3). Uit informatie in het administratief dossier blijkt dat alle Tibetanen in China op de hoogte zijn van het hukou-systeem. Deze onwetendheid betreffende basisdocumenten die gebruikt worden in Tibet, ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde nationaliteit en in het verlengde daarvan, zijn asielrelaas.
- 3.3. Voorts stelt verzoeker dat hij na zijn gehoor op het Commissariaat-generaal dd. 10 november 2006 contact heeft opgenomen met mensen in Nepal die hem zijn registratieattest bij Nelen Khang hebben gefaxt waarna verzoeker dit stuk binnenbracht bij het Commissariaat-generaal. Verzoeker stelt vast dat de bestreden beslissing stelt dat het attest van de "Nelen Khang" vals is zonder dit evenwel te motiveren. Hierdoor worden het motiveringsbeginsel en de rechten van de verdediging geschonden. Volgens verzoeker is zijn leven in Tibet in gevaar en het Commissariaat-generaal heeft hierdoor een manifeste beoordelingsfout begaan. In casu diende het voordeel van de twijfel te worden verleend aan verzoeker.
- 3.4. De Raad stelt vast dat aangaande de onregelmatigheden van dit attest de bestreden beslissing duidelijk stelt dat de informatie waarop het CGVS zich baseert om tot dit oordeel te komen, in het administratieve dossier steekt. Uit het CEDOCA-antwoorddocument blijkt dat de informatie afkomstig is van een onafhankelijke, objectieve en deskundige bron, namelijk dhr. X, directeur van de Nelen Khang te Kathmandu die na onderzoek van het door verzoeker neergelegde attest dat via de diplomatieke post aan hem werd overgemaakt tot de conclusie gekomen is dat dit attest vals is. De verwerende partij wijst er terecht op dat het verzoekende partij vrij staat zelf contact op te nemen met Nelen Khang Kathmandu om de bevindingen van het CGVS aangaande het valse attest te weerleggen. Ook hier brengt verzoeker geen concrete informatie aan die de vaststellingen van het CEDOCA-document en de bestreden beslissing ontkrachten.
- 3.5. Voorts stelt verzoeker dat op basis van het principe van een goede rechtsbedeling de Commissaris-generaal een grondiger onderzoek diende te wijden aan alle gegevens alsook aan de opmerkingen en argumenten van verzoeker. Het Commissariaat-generaal had verzoeker bijkomend kunnen oproepen om hem bijkomende vragen te stellen omtrent het attest van de Nelen Khang zodat verzoeker alsnog de kans had toelichting en verduidelijking te verschaffen.
- 3.6. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord. Tijdens het interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Tibetaanse en Chinese taal machtig is.

De Raad merkt tenslotte op dat het niet volstaat dat verzoeker verklaart een vrees voor vervolging te koesteren. Hij dient deze vrees ook aannemelijk te maken. Verzoekers

verklaringen betreffende de essentie van zijn asielrelaas zijn dermate gebrekkig en ongeloofwaardig dat ernstig kan worden getwijfeld aan zijn afkomst uit Tibet en in het verlengde hiervan aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Buiten de hierboven vastgestelde onregelmatigheden met betrekking tot de neergelegde documenten kon worden vastgesteld dat verzoekers algemene kennis aangaande Tibet/China bijzonder beperkt was. Voorts kan van verzoeker, aangezien hij een nomade is, verwacht worden dat hij een goede kennis heeft van het buitenleven. Verzoeker bleef echter vaag en antwoordde onduidelijk op de vraag hoeveel seizoenen er zijn in Tibet en met welke maanden die overeenkomen (gehoorverslag CGVS, p.6). Ook kende verzoeker zijn eigen provincie niet, wist hij wel wat het telefoonprefix was van Nepal maar niet dat van zijn regio. Tevens was verzoeker niet op de hoogte van wie de huidige Chinese leider is en ook van Deng Xiaoping had hij nog nooit gehoord (gehoorverslag CGVS, p.7).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing steunt op pertinente en afdoende motieven die draagkrachtig zijn. De Commissaris-generaal kon derhalve in redelijkheid vaststellen dat de asielaanvraag van verzoeker niet gegrond is. Het enig middel, in zoverre het ontvankelijk is, is ongegrond

- 3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
- 4.1. In ondergeschikte orde meent verzoeker aanspraak te maken op de subsidiaire beschermingsstatus in artikel 48/4 omdat verzoeker vreest bij een eventuele terugkeer naar zijn land het slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, hetzij een executie door de Chinese politie. Verzoeker verwijst in dit verband naar rapporten van Human Rights Watch die handelen over de mensenrechtenschendingen jegens de Tibetanen in China.
- 4.2. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 november 2007 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. B. PIL, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. PIL.

A. VAN ISACKER.